

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ด้าน
ความรู้ การเผยแพร่งานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน คณะวิชา/หน่วยงาน คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์
2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก รศ. ปรีชา อนุพงษ์ธองอาจ คณะวิชา/หน่วยงาน คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์
3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

ดร. สือจิตต์ เพ็ชรประสาน บทบาทเป็นอาจารย์ประจำ คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต และเป็นนักวิจัยให้กับ Hong Kong Polytechnic University ประเทศฮ่องกง มีความเชี่ยวชาญด้าน Biophysics แสงทัศนูปกรณ์และไบโอเซนเซอร์

ความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง มีหน้าที่และตำแหน่งเป็นรองคณบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม และวิเทศสัมพันธ์ คณะวิศวกรรมชีวการแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต

4. เรื่องที่เล่า

ความรู้ การเผยแพร่งานวิจัยและงานสร้างสรรค์

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

อาจารย์ต้องการมาแชร์ประสบการณ์เกี่ยวกับ ความรู้ การเผยแพร่งานวิจัยและงานสร้างสรรค์

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

ในความคิดเห็นของอาจารย์คือ การทำงานวิจัยเป็นภาระงานของอาจารย์

เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ หาทุนวิจัยเพราะการทำงานวิจัยต้องมีเงิน ยิ่งถ้างานวิจัยที่มี Impact สูงๆ ยิ่งต้องใช้เงินมาก โดยการหาทุนวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนจากแหล่งทุนภายนอกนั้น ไม่ใช่เรื่องยาก เนื่องจากแหล่งทุนภายนอกเริ่มมองศักยภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ไม่มีความแตกต่าง และในปัจจุบันมีข่าวสารทุนวิจัยเกี่ยวกับทุนวิจัยมากมายให้อาจารย์ได้รับทราบ ข้อดีกับการหาทุนวิจัย นอกจากมีเงินมาบริหารจัดการในห้องปฏิบัติการและงานวิจัยแล้ว ยังมีเงินค่าวิจัยและค่าผู้ช่วยวิจัยที่จะมาช่วยงาน ขั้นตอนต่อมาคือ ทำวิจัย หานักศึกษามาช่วยงานวิจัย และหาความร่วมมือจากภายในและภายนอกกับทุกสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาช่วยให้งานวิจัยสมบูรณ์แบบมากขึ้น โดยความร่วมมือนี้ประกอบด้วยทั้งสายวิทย์และสายศิลป์ หรือที่เรียกว่า Interdisciplinary โดยอาจารย์สือจิตต์ แนะนำว่าการทำงานวิจัยอย่าทำวิจัยแบบสะเปะสะปะ ควรมุ่งมั่น โดยโฟกัสไปที่เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาจารย์จะได้รับความรู้จากงานวิจัยแล้วนำไปต่อยอด ทำต่อไปแล้วความรู้จะลึกลงไปเรื่อยๆ เพราะการเริ่ม Topic ใหม่ ต้องหาความรู้ใหม่ ต้องหาความร่วมมือใหม่ๆ ทำให้เสียเวลามาก

ปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากการทำงานวิจัยต้องใช้เงินทุนวิจัยและศาสตร์ความรู้หลายแขนง

แนวทางการแก้ไข อาจารย์หาทุนวิจัยทั้งจากภายในและภายนอกเพื่อมาใช้ในงานวิจัย และหาความร่วมมือจากความรู้หลายแขนงมาช่วยในงานวิจัย

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

ผลลัพธ์และความสำเร็จที่เกิดขึ้น คือจะได้ความรู้ ได้เทคโนโลยี ได้ผลิตภัณฑ์ ได้จดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย ได้รางวัล ได้ตำแหน่งวิชาการ ได้ความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน ดังนั้น Feedback ที่ได้กลับมาคือ หาทุนวิจัยได้ง่ายขึ้น ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ข้างต้นยังเป็น Thailand 3.0 อยู่ แต่สำหรับ Thailand 4.0 คือ หล่อเลี้ยงประเทศด้วยนวัตกรรม เน้นนวัตกรรมเป็นสำคัญ งานวิจัยต้องเป็น Innovation ซึ่งความหมายของ Innovation คือ Invention + Market Opportunity หรือ Innovation คือ สิ่งประดิษฐ์ที่มีโอกาสทางการตลาด ดังนั้นอาจารย์ควรหาความร่วมมือทางด้านการตลาดกับหน่วยงานภายนอก โดยปัจจุบันรัฐบาลได้สนับสนุนงานวิจัยแบบนี้ โดยเน้นว่าอาจารย์ทุกท่านต้องมี Start up มีบริษัทที่ให้ความร่วมมือ และท้ายสุดงานวิจัยนี้จะสนับสนุนในงานด้านการสอนและงานบริการวิชาการ

สิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว คือ งานวิจัย หาทุน บริการวิชาการ สร้างและนำไปประยุกต์ใช้ในการสอน ซึ่งอาจารย์ได้ Model ทางด้านงานวิจัย ซึ่งก็คือภาระงานของอาจารย์ในปัจจุบัน

